

STUDIA NAD PARTYTURĄ

Nazwa przedmiotu

Wydział Dyrygentury, Jazzu,
Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Dyrygentura

Kierunek

Dyrygentura
symfoniczno - operowa

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	ćwiczenia	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
☐	☐	☒	☒	☒	☒
Wybór z listy.	Wybór z listy.	ZO	ZO	ZO	ZO
ECTS					
		1	1	1	1

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

60

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

60

punkty ECTS

4

Forma zaliczenia: **Z** – zaliczenie bez oceny | **ZO** – zaliczenie z oceną | **E** – egzamin

Koordinator przedmiotu dr Szymon Stec

Prowadzący przedmiot dr Szymon Stec

s.stec@amfn.pl

Metody kształcenia

1. wykład problemowy

2. analiza przypadków

3. prezentacja nagrań

4. rozwiązywanie zadań

5. praca indywidualna

Metody weryfikacji efektów uczenia się

1. ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru za określone działania / wytwory pracy studenta

2. realizacja zleconego zadania

3. kolokwium ustne

CELE PRZEDMIOTU

Zdobycie umiejętności w zakresie odczytywania zapisu partyturowego, transpozycji, sporządzania wyciągów fortepianowych oraz przyswojenia partytury i budowy koncepcji kompozycji (zarówno w aspekcie wykonawstwa, jak i interpretacji)

WYMAGANIA WSTĘPNE

Konieczna jest umiejętność biegłego czytania nut, opanowania gry na fortepianie oraz wiedza muzyczna dotycząca zasad muzyki i instrumentoznawstwa

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

- analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur barokowych, klasycznych, romantycznych, w tym muzyki wokalo-instrumentalnej;
- czytanie i analiza partytur barokowych, klasycznych i romantycznych;
- rozpoznawanie idiomatyki stylów kompozytorskich i charakterystycznych technik instrumentacyjnych;
- praktyka upraszczania i transkrypcji struktur orkiestrowych do wersji fortepianowej z zachowaniem istotnych elementów faktury i ekspresji;
- analiza muzyki wokalo-instrumentalnej: relacja tekst–muzyka, techniki ilustracyjne, rola narracyjna instrumentów;
- czytanie konstrukcji z jednoczesnymi podwójnymi transpozycjami i rozwijaniem biegłości czytania dawnych kluczy;
- analiza partytur i nagrań tj.: ocena proporcji dynamicznych i brzmieniowych, identyfikacja potencjalnych problemów wykonawczych i wskazówki dla dyrygenta oraz zespołu (artykulacja, intonacja, frazowanie, tempo), propozycje interpretacyjne w oparciu o styl, epokę, tradycję wykonawczą; analiza ekspresji i środków wyrazu, brzmieniowe aspekty partytury – rola poszczególnych sekcji w kreowaniu koncepcji artystycznej utworu;
- przygotowanie do świadomego prowadzenia prób z zespołem orkiestrowym;
- korelacja z repertuarem realizowanym na zajęciach dyrygentury i Praktyk orkiestrowych – przygotowanie i opracowanie konkretnych fragmentów, z uwzględnieniem aspektów analitycznych i wykonawczych

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Ocenie podlegają:

- przygotowanie do zajęć - systematyczność w przygotowaniu partytur

- aktywność podczas zajęć- zaangażowanie w analizę, umiejętność analizowania faktury, wykonania, instrumentarium oraz planowanie wizji interpretacyjnej utworu oraz biegłość w czytaniu konstrukcji z dawnymi kluczami i transpozycjami.
- kolokwium końcowe - realizacja zadanych fragmentów partytur z komentarzem wykonawczym.

Ocena końcowa jest średnią ww. elementów.

semestr II

- analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantycznych i późnoromantycznych oraz przełomu stylistycznego;
- realizacja na fortepianie wybranych fragmentów koncertów instrumentalnych – praca nad zachowaniem relacji solista–orkiestra, odwzorowanie dynamiki i dramaturgii;
- czytanie partytur z wielokrotnymi transpozycjami;
- pogłębiona analiza wykonawcza partytur – kontynuacja umiejętności z semestru III, m.in.: szczegółowe uwagi dotyczące artykulacji, brzmienia, instrumentacji i intonacji, równowaga między sekcjami, kontrola planu dynamicznego;
- analiza nagrań;
- rozwijanie umiejętności formułowania precyzyjnych wskazówek wykonawczych dla zespołu;
- kształcenie umiejętności myślenia orkiestrowego – rozwijanie zdolności do syntetycznego ujęcia materiału orkiestrowego, identyfikowania ról i funkcji poszczególnych grup instrumentów, przewidywania efektu brzmieniowego;
- przygotowanie do pracy z zespołem – praca nad planowaniem prób, formułowaniem sugestii interpretacyjnych, przewidywaniem trudności wykonawczych i ich rozwiązywaniem;
- korelacja z repertuarem realizowanym na zajęciach dyrygentury i Praktyk orkiestrowych – przygotowanie i opracowanie konkretnych fragmentów, z uwzględnieniem aspektów analitycznych i wykonawczych.

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Ocenie podlegają:

- przygotowanie do zajęć - dokładność w opracowywaniu partytur,
- analiza wykonawcza i interpretacyjna partytury - wskazywanie ról sekcji, identyfikacja problemów wykonawczych.
- analiza nagrań interpretacji.
- kolokwium końcowe

- realizacja fortepianowa fragmentu partytury i analiza ustna partytury w aspektach interpretacyjno-wykonawczych.

Ocena końcowa jest średnią ww. elementów.

semestr III

- analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantycznych i późnoromantycznych i przełomu stylistycznego;
- czytanie i analiza partytur operowych – realizacja fragmentów na fortepianie z jednoczesnym śpiewaniem partii wokalnych, analiza roli orkiestry w przebiegu narracji;
- realizacja na fortepianie wybranego fragmentu aktu opery (lub wielu krótszych fragmentów);
- czytanie partytur z rozbudowaną transpozycją i dawnymi kluczami – praca nad biegłością w odczycie skomplikowanych struktur z licznymi transpozycjami i różnymi systemami notacji;
- analiza wykonawcza partytur i nagrań;
- rozwijanie umiejętności praktycznych związanych z prowadzeniem prób – przewidywanie problemów rytmicznych, intonacyjnych, brzmieniowych i artykulacyjnych oraz formułowanie skutecznych rozwiązań w komunikacji z zespołem;
- korelacja z repertuarem realizowanym na zajęciach dyrygentury i Praktyk orkiestrowych – przygotowanie i opracowanie konkretnych fragmentów, z uwzględnieniem aspektów analitycznych i wykonawczych.

podstawowe kryteria oceny (semestr III)

Ocenie podlegają:

- przygotowanie do zajęć,
- obejmujące dokładność i systematyczność w opracowywaniu partytur operowych i wielkoobsadowych;
- analiza wykonawcza i interpretacyjna partytury - umiejętność identyfikowania problemów wykonawczych oraz wskazywania ról i funkcji sekcji orkiestrowych.
- analiza nagrań.
- kolokwium końcowe polega na realizacji fortepianowej fragmentu aktu operowego lub dzieła symfonicznego oraz ustnej analizie zagadnień interpretacyjno-wykonawczych.

Ocena końcowa stanowi średnią ocen uzyskanych za wszystkie wymienione elementy.

semestr IV

- analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur symfonicznych o rozszerzonej obsadzie z drugiej połowy XIX w. oraz przełomu XIX i XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem formy cyklicznej, narracyjności orkiestrowej i złożonych planów fakturalnych;
- czytanie i opracowanie partytur wielkoobsadowych – praktyczne ćwiczenia w zakresie odwzorowania na fortepianie warstw dzieła;
- praca nad fragmentami dzieł orkiestrowych i wokarno-instrumentalnych w ujęciu dyrygenckim – analizowanie formy, wyznaczanie punktów kulminacyjnych, planowanie frazowania i tempa w dłuższych odcinkach;
- idiomatyka romantyczna i XX w. – rozpoznawanie języków orkiestrowych i indywidualnych stylów kompozytorskich;
- zaawansowana analiza wykonawcza partytur – praca nad brzmieniem poszczególnych sekcji, precyzyjnym planowaniem dynamiki, artykulacji, balansu; analiza nagrań;
- rozszerzona instrumentacja i nietypowy aparat wykonawczy – czytanie i analiza zapisu dla mniej standardowych instrumentów (np. ..: obój miłosny, klarnet basowy, mały klarnet, róg altowy, tuba wagnerowska, saksofon, sakshorny – poznanie ich roli, technik i brzmienia w orkiestrze); przygotowanie do samodzielnej pracy dyrygenta z zespołem symfonicznym – identyfikowanie wyzwań wykonawczych, planowanie pracy prób, formułowanie świadomych koncepcji interpretacyjnych;
- korelacja z repertuarem realizowanym na zajęciach dyrygentury i Praktyk orkiestrowych – przygotowanie i opracowanie konkretnych fragmentów, z uwzględnieniem aspektów analitycznych i wykonawczych.

podstawowe kryteria oceny (semestr IV)

Ocenie podlegają:

- stopień przygotowania do zajęć, w tym samodzielność i precyzja w analizie zaawansowanych partytur orkiestrowych;
- zdolność formułowania świadomych i praktycznych wniosków wykonawczych oraz trafna identyfikacja ról grup instrumentalnych i potencjalnych problemów wykonawczych.
- analiza nagrań.
- obowiązkowym elementem zaliczenia jest kolokwium końcowe, polegające na realizacji fortepianowej fragmentu partytury oraz ustnej analizie zagadnień interpretacyjnych i wykonawczych.

Ocena końcowa stanowi średnią ocen uzyskanych za wszystkie wyżej wymienione elementy

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	posiada znajomość struktury dzieła muzycznego i modeli formalnych utworów	P6_D_W03
	orientuje się w piśmiennictwie dotyczącym dyrygentury i jej kontekstu kulturowego, zarówno w aspekcie historycznym, jak i współczesnym	P6_D_W05
	posiada orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w muzyce oraz z technikami multimedialnymi	P6_D_W09
	rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	P6_D_W11
Umiejętności	posiada umiejętność odczytywania zapisu muzyki XX i XXI wieku	P6_D_U05
	posiada umiejętność właściwego odczytania tekstu nutowego, biegłego i pełnego przekazania materiału muzycznego, zawartych w utworze idei i jego formy	P6_D_U13
Kompetencje społeczne	umie gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje	P6_D_K02

LITERATURA PODSTAWOWA

Partytury utworów omawianych w trakcie danego semestru, w tym: partytury muzyki wokalne, instrumentalnej i wokarno-instrumentalnej z różnych epok (w tym symfonie, msze, kantaty, oratoria, balety i opery, np. L. van Beethoven Symfonie I-IX, J. Brahms Symfonie I-IV, P. Czajkowski Symfonie I-VI, wybrane Symfonie F. Schuberta, R. Schumanna, A. Dvoraka, D. Szostakowicza, G. Verdi „Aida”, G. Bizet „Carmen”, G. Puccini „Tosca”, „Turandot”, „Cyganeria”, I. Strawiński)

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Edward Bury, *Technika czytania partytur*, Kraków 1980.

Kazimierz Sikorski, *Instrumentoznawstwo*, Kraków 1975.

Mieczysław Drobner, *Instrumentoznawstwo i akustyka*, Kraków 1966.

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Data modyfikacji

Wprowadź datę

Autor modyfikacji

Czego dotyczy modyfikacja

czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)